

Speciální teorie relativity (A. Einstein 1905)

- ▶ formulována pro jednu částici v elektromagnetickém poli (případně pro systém neinteragujících částic)
- ▶ není kompatibilní s gravitací (proto vznikla obecná teorie relativity)

Principy speciální teorie relativity

1. Newtonův zákon

Existuje *inerciální vztažná soustava* (IS), vůči které se každý volný hmotný bod pohybuje rovnoměrně přímočaře.

Volný hm. bod = hm. bod na který nepůsobí žádné skutečné (pravé) síly (gravitace se neuvažuje)

vztažná soustava = tuhé těleso, soustava synchronizovaných hodin, kartézský souřadný systém

Einsteinův princip relativity:

Všechny fyzikální děje probíhají ve všech inerciálních vztažných soustavách podle stejných zákonů.

Experimentálním zkoumáním fyzikálních dějů principiálně nelze inerciální vztažné soustavy navzájem odlišit.

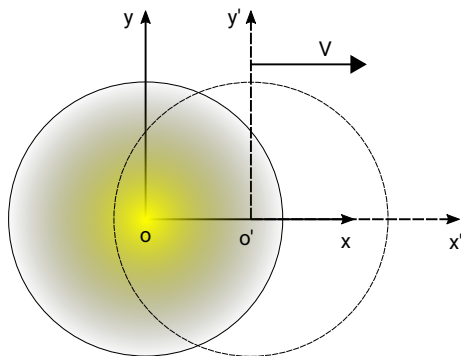
Fyzikální zákony lze zapsat v tzv. *kovariantní formě* tj. ve tvaru který je stejný ve všech inerciálních vztažných soustavách.

Princip stálosti rychlosti světla:

Ve vakuu se světlo šíří vůči všem inerciálním vztažným soustavám rovnoměrně přímočaře konstantní rychlostí $c = 299\,792\,458\text{ ms}^{-1}$.

Rychlost světla je absolutní.

Speciální Lorentzova transformace mezi inerciálními soustavami S a S'



Vlnoplochy světelného záblesku vyslaného v čase $t = 0 = t'$, kdy počátky obou soustav splývají ($o = o'$) musí být v obou soustavách sféry popsané rovnicemi:

$$\begin{aligned}x^2 + y^2 + z^2 &= c^2 t^2 \\x'^2 + y'^2 + z'^2 &= c^2 t'^2\end{aligned}$$

Dále budeme předpokládat, že

- ▶ transformace je lineární, což zajistí splnění 1.N.Z. v obou soustavách současně
- ▶ $y' = y$ a $z' = z$ což plyne z homogenity a izotropie prostoru a požadavku na stejný tvar inverzní transformace (pouze se záměnou $\vec{V} \leftrightarrow \vec{V}' = -\vec{V}$)
- ▶ $x' = \gamma x + \delta t$ a $t' = \alpha t + \beta x$

Pro počátek o' platí $0 = x'(o') = \gamma x(o') + \delta t = \gamma V t + \delta t$ odtud $\delta = -\gamma V$ a tedy $x' = \gamma(x - Vt)$. Dosazením do rovnice sféry:

$$\begin{aligned}\gamma^2(x - Vt)^2 + y^2 + z^2 &= c^2(\alpha t + \beta x)^2 \\(\underbrace{\gamma^2 - \beta^2 c^2}_{=1})x^2 - 2(\underbrace{\gamma^2 V + \alpha\beta c^2}_{=0})xt + y^2 + z^2 &= (\underbrace{\alpha^2 - \gamma^2 \frac{V^2}{c^2}}_{=1})c^2 t^2\end{aligned}$$

to řeší např. volba: $\alpha = +\gamma$, $\beta = -\gamma \frac{V}{c^2}$ a **Lorentzův faktor** $\gamma = \frac{1}{\sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}} \geq 1$

Speciální Lorentzova transformace

$$\boxed{x' = \gamma(x - Vt) \quad y' = y \quad z' = z \quad t' = \gamma(t - \frac{V}{c^2}x)}$$

Inverzní transformace musí mít díky principu relativity stejný tvar:

$$x = \gamma'(x' - V't') \quad y = y' \quad z = z' \quad t = \gamma'(t' - \frac{V'}{c^2}x')$$

dosazením $V' = -V$ a $\gamma' = \gamma$ máme

$$x = \gamma(x' + Vt') \quad y = y' \quad z = z' \quad t = \gamma(t' + \frac{V}{c^2}x')$$

Relativistické skládání rychlostí $x' = x'(x(t), t)$, $t = t(x'(t'), t')$

$$v'_x = \frac{dx'}{dt'} = \frac{dx'}{dt} \frac{dt}{dt'} = \frac{dx'}{dt} \frac{1}{\frac{dt'}{dt}} = \frac{\gamma(\frac{dx}{dt} - V\frac{dt}{dt})}{\gamma(\frac{dt}{dt} - \frac{V}{c^2}\frac{dx}{dt})} = \frac{v_x - V}{1 - \frac{Vv_x}{c^2}}$$

$$v'_y = \frac{dy'}{dt'} = \frac{dy'}{dt} \frac{dt}{dt'} = \frac{dy'}{dt} \frac{1}{\frac{dt'}{dt}} = \frac{\frac{dy}{dt}}{\gamma(\frac{dt}{dt} - \frac{V}{c^2}\frac{dx}{dt})} = \frac{v_y \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}{1 - \frac{Vv_x}{c^2}}$$

$$v'_z = \frac{dz'}{dt'} = \frac{v_z \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}}{1 - \frac{Vv_x}{c^2}}$$

Uvažujme nyní dvě události odehrávající se na ose x v místech x_1, x_2 a časech t_1, t_2 a označme jejich vzdálenost $\Delta x = x_2 - x_1$ ($\Delta y = 0, \Delta z = 0$) a jejich časovou odlehlost $\Delta t = t_2 - t_1$.

Díky linearitě Lorentzovy transformace máme

$$\Delta x' = \gamma(\Delta x - V\Delta t) \quad \Delta y' = \Delta y \quad \Delta z' = \Delta z \quad \Delta t' = \gamma(\Delta t - \frac{V}{c^2}\Delta x)$$

Současnost ($\Delta t = 0$) a soumístnost ($\Delta x = 0$) jsou tedy relativní - závisí na volbě vztahné soustavy.

Dilatace času

Pro částici umístěnou v počátku soustavy S' zvolme jako události její vyslání a zachycení, které jsou v S' soumístné $\Delta x' = 0$, a určíme dobu po kterou cestovala $\Delta x = V\Delta t$

$$\Delta t' = \gamma(\Delta t - \frac{V}{c^2}V\Delta t) = \gamma(1 - \frac{V^2}{c^2})\Delta t = \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}}\Delta t = \frac{\Delta t}{\gamma}$$

Vlastní čas τ (čas v klidové soustavě objektu, zde t') $\tau = \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}} t = \frac{t}{\gamma}$

Kontrakce délek

Pro tyč ležící v klidu v soustavě S' podél osy x' zvolme jako události zaznamenání polohy jejích konců a určíme její délku. V soustavě S , vůči které se tyč pohybuje, musí být tyto události současné $\Delta t = 0$ proto

$$\Delta x' = \gamma(\Delta x - V\Delta t) = \gamma\Delta x \Rightarrow l' = \gamma l$$

Vlastní (klidová) délka l_0 (zde l') $l = l_0 \sqrt{1 - \frac{V^2}{c^2}} = \frac{l_0}{\gamma}$

Současnost, soumístnost, vzdálenost, rychlost plynutí času jsou relativní.

Co je absolutní? Která veličina nezávisí na volbě inerciální vztahné soustavy? Rychlost světla a interval $(\Delta s)^2 = c^2(\Delta t)^2 - (\Delta l)^2$.

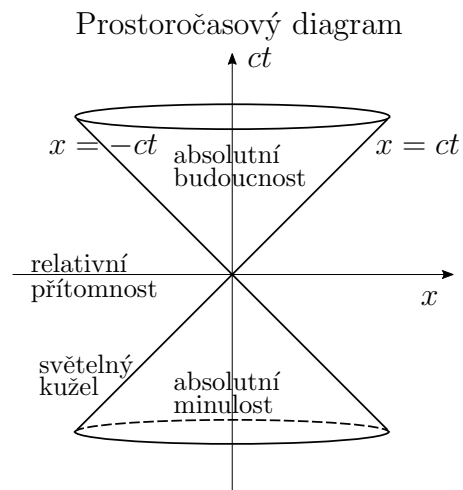
Minkowského prostoročas (pseudoeuklidovský prostor \mathbb{R}^4)

Body prostoročasu, nazývané světobody, reprezentují události charakterizované místem a časem, Jsou popsány čtyřmi souřadnicemi $x^0 = ct, x^1 = x, x^2 = y, x^3 = z$ tzv. čtyřvektoru polohy x^μ , kde $\mu = 0, 1, 2, 3$.

Místo vzdálenosti je zde definován *prostoročasový interval* (přesněji kvadrát intervalu)

$$(\Delta s)^2 = c^2(\Delta t)^2 - (\Delta l)^2 = c^2(\Delta t)^2 - (\Delta x)^2 - (\Delta y)^2 - (\Delta z)^2$$

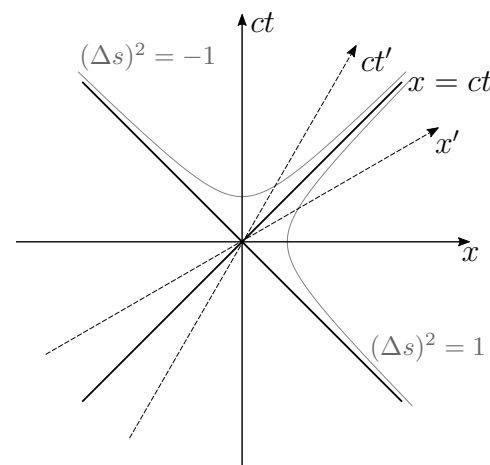
což je kvadratická forma signatury (1,3).



Lorentzova transformace prostoročasového diagramu

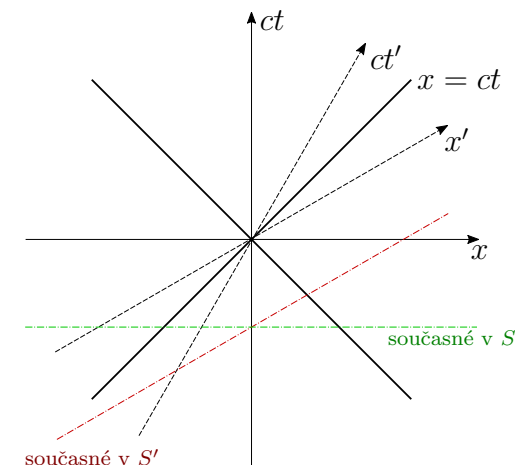
Osa $x'^0 = ct'$ je určena rovnicí $0 = x' = \gamma(x - Vt) = \gamma(x - \frac{V}{c}ct)$ tedy $ct = \frac{c}{V}x$.

Osa $x'^1 = x'$ je určena rovnicí $0 = ct' = \gamma(ct - \frac{V}{c}x)$ tedy $ct = \frac{V}{c}x$.



Interval se nazývá

- ▶ časupodobný $(\Delta s)^2 > 0$ – spojuje kauzálně související události, lze najít IS ve kterém jsou tyto události soumístné
- ▶ světelný $(\Delta s)^2 = 0$ – spojuje události spočívající ve vyslání a přijetí světelného paprsku
- ▶ prostorupodobný $(\Delta s)^2 < 0$ – spojuje události, které nemohou být kauzálně spojeny protože pro ně existuje IS ve které jsou současné



Transformace jednotek

Jednotky jsou určeny průsečíky křivek $(\Delta s)^2 = c^2t^2 - x^2 = \pm 1$ s osami souřadnic. Tyto křivky představují tzv. invariantní hyperboly - jejich rovnice jsou (díky invarianci intervalu $(\Delta s)^2 = (\Delta s')^2$) v obou soustavách stejné.

$$c^2t^2 - x^2 = (\Delta s)^2 = c^2t'^2 - x'^2$$